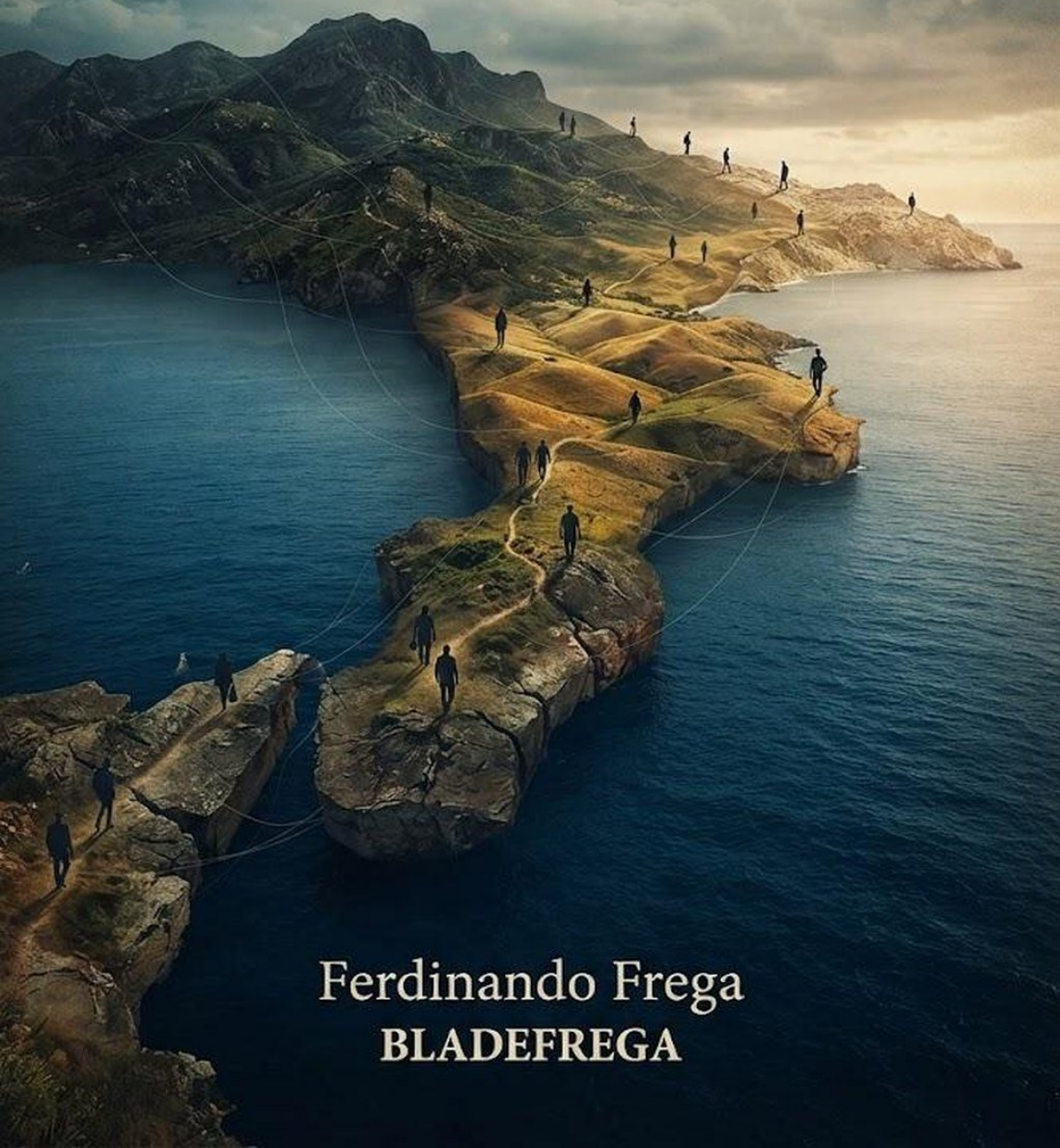

CALABRIA

(SOUTH ITALY)

A Permanent State of Mind

Ferdinando Frega
BLADEFREGA

CALABRIA (DÉL- OLASZORSZÁG)

THE FAMILY · 09

A weben keringő legfrissebb információk szerint ez a földdarab valaha a mai Szardíniához kapcsolódott, évmilliókkal ezelőtt, amikor Olaszország még nem nyerte el híres csizma alakját.

Aztán jött a tektonikus vonzás Afrika felé, földrengések, vándorlások, emberek, ambíciók, hitek és minden szükséges spiritualitás. Végül bekövetkezett a szétválás, és Calabria Olaszország csücske lett, egy csizma alakú félszigethez tapadva. Hegyes orrú csizmához, tehetnénk hozzá: az a fajta lábbeli, amelyre akkor van szükség, amikor valakinek egy jó fenékbe rúgás kell, bár sokan ragaszkodnak hozzá, hogy női eleganciának nevezzék.

De kik ezek az emberek?

Vizsgáljuk meg őket alaposan, mert nem Calabria története hiányzik, hanem egy fogalom a calabriai népességről és az eredetéről.

Szerkezeti elemzésem kizárólag a tapasztalaton alapul. Nincs akadémiai címem, intézményi tekintélyem, sem tudományos tanúsítványom ahhoz, amit most mondani fogok. Nem vagyok sem professzor, sem kutató.

Egyszerűen beszámolok a tényekről, ahogyan megfigyeltem őket, és a tudásról, ahogyan megszereztem.

Az a két dolog, amelynek nincs szüksége sem jóváhagyásra, sem értékelésekre.

És csakis az igazság.

Ahahahah.

Az a három megye, amely kezdetben Calabriát alkotta, északon Cosenza, középen Catanzaro és délen Reggio Calabria, azonnal mély különbségeket mutatott jellemében, kultúrában és társadalmi viselkedésben.

Északon, Cosenza környékén a falvak és a hegyek népe él. Egy nép, amely a meggyőződést és a helyi hűséget pengévé kovácsolta. Egy népesség, amely figyelemre méltó képességet fejlesztett ki arra, hogy bizonyítson, meggyőzzön és fontosságot sugározzon.

Innen került ki sok olyan férfi, aki az elmúlt hetven év calabriai politikáját alakította.

Calabria minden szegletéből gyűjtötték a szavazatokat. Akkor is el tudták adni magukat, amikor nagyon kevés eladnivalójuk volt.

Kicsit úgy, ahogy én.

Ahahahah.

Középen fekszik Catanzaro, a dombok, a kereskedelem és a mozgékonyság népe.

A legenda szerint eredetileg két település volt, CATA és ZARO, egy híd választotta el őket. Aztán a két törzsfő gyermekei összeházasodtak, és megszületett egy város.

Hogy igaz-e vagy sem, lényegtelen.

A kereskedelem lett a természetes erőforrásuk.

A vállalkozás ösztönné vált.

Mind a mai napig ott van a DNS-ükben a képesség, hogy felismerjék a lehetőségeket, kialakítsák a körülményeket, és a helyzeteket gazdasági értékke alakítsák.

A lehetőség és az opportunizmus unokatestvérek. Mindkettő ugyanahhoz a gazdasági családhoz tartozik.

Ők Calabria igazi vállalkozói.

Aztán jön a dél.

Reggio Calabria.

A tenger népe.

Évszázadokon át minden elképzelhető civilizáció partra szállt ott. Föníciaiak, itáliaiak, szicíliaiak, kereskedők, hadseregek, álmódók, kalandorok, hódítók és kalmárok.

Sokan hódításra számítva érkeztek.

Sokan rájöttek, hogy az ott élők már megfelelő fogadtatást készítettek elő.

A reggioi ember egyedülálló tehetséget fejlesztett ki: azt a képességet, hogy a politikát, az üzletet, a családi hálózatokat, a személyes befolyást és a terület feletti ellenőrzést egységes hatalmi rendszerekké ötvözze.

Ez a képesség néha intézményeket, vállalkozásokat és kereskedelmi sikereket szült.

Néha alternatív tekintélyi struktúrákat szült, amelyek a saját logikájuk és szabályaik szerint működtek.

Szeresd vagy gyűlöld őket, a régió történelmének részévé váltak.

De ugyanez a föld a zsenik földje is.

Ott volt Raffaele Piria, Calabria egyik legnagyobb tudományos elméje, akinek a kémiához való hozzájárulása maradandó nyomot hagyott a modern tudományban. Az elismerés mégis máshol ellenőrzött legitimációs mechanizmusokon keresztül érkezett.

Ott volt Corrado Alvaro, író, értelmiségi és elbeszélő, aki egész nemzedékeket szerettetett bele a szavaiba.

És ott volt még számtalan más.

Tudósok.

Művészek.

Menedzserek.

Vállalkozók.

Szakemberek.

Emberek, akik csak azután értek el sikert, hogy elhagyták Calabriát.

Mert ez a föld egyik legfurcsább sajátossága.

Ha sikeres leszel, az általában azért van, mert valaki Calabrián kívül előbb felismerte az értékedet.

Ha csak Calabrián belül tartanak fontosnak, az ünneplés rendszerint rövid.

A valóságnak szokása közbelépni.

Nagyon gyorsan.

Ahahahah.

Talán ez Calabria legnagyobb paradoxona.

Tehetségben gazdag föld, amely mégis óvatosan ismeri el azt.

Kiválóságot teremteni képes föld, amely mégis gyakran nem hajlandó maga hitelesíteni azt.

Föld, amely exportálja a legjobb embereit, és visszaimportálja a hírnevüket.

És mégis, mindennek ellenére, az emberek ragaszkodnak hozzá.
Elmennek.

Kritizálnak.

Panaszkodnak.

Megesküsznek, hogy soha nem térnek vissza.

Aztán életük hátralevő részében Calabriáról beszélnek.

Ekkor támad az emberben a gyanú, hogy Calabria nem egy hely.

Hanem egy állapot.

Egy állandó lelkiállapot.

Ferdinando Frega
Gillette Man ✂